

Reactie DSW Zorgverzekeraar

Contracteerbeleid

DSW deelt de mening van de fysiotherapeuten dat de regelzucht van zorgverzekeraars rond het contracteren lijkt voort te vloeien uit een collectief wantrouwen jegens fysiotherapeuten. Door talloze regels bepalen zorgverzekeraars wat de kwaliteit van een fysiotherapeut moet zijn. Volgens DSW moet de zorgverzekeraar niet op de stoel van de zorgverlener gaan zitten. Kwaliteit is de verantwoordelijkheid van de beroepsgroep zelf. Daarop dient de zorgverzekeraar te kunnen vertrouwen. De kwaliteitseisen die de beroepsvertegenwoordiging van fysiotherapeuten (KNGF) ten aanzien van haar leden stelt is van een meer dan behoorlijk niveau. Daar hoeven zorgverzekeraars zich niet mee te bemoeien.

Marktmacht; niet tekenen contracten is geen optie.

Een fysiotherapeut kan er alleen in theorie voor kiezen de aangeboden contracten niet te tekenen. In de praktijk kan het niet-tekenen de fysiotherapeut gemakkelijk de kop kosten.

Doelmatigheidscijfers

De fysiotherapeuten hebben er naar oordeel van DSW terecht bezwaren tegen dat sommige zorgverzekeraars vermeende ondoelmatigheid, die uit cijfers zou blijken, rechtstreeks vertalen in consequenties m.b.t. tarief en overeenkomst. (...) Immers, een benchmark bestaat uit gemiddelden en er zijn allerlei redenen denkbaar waarom het legitiem is om daarvan (fors) af te wijken. In die gevallen moeten zorgverzekeraars meer onderzoek doen en met de fysiotherapeut in gesprek gaan.

Verplichte kostbare metingen klanttevredenheid, verplichting patiënt onder druk te zetten.

Een andere doorn in het oog van de fysiotherapeuten is de door een aantal grote zorgverzekeraars verplichte deelname aan kwaliteitsmetingen. Deze dure onderzoeken, die doorlopend en jaar in-jaar uit- moeten worden uitgezet moeten door de fysiotherapeut zelf worden betaald. Fysiotherapeuten moeten ervoor tekenen dat ze de metingen zullen uitvoeren. Doen ze dan niet, dan krijgen ze geen contract. Ook hier heeft de fysiotherapeut dus geen keuze.

Tariefstructuur: Geen geld voor initiatieven of innovatie.

De fysiotherapeuten worden op 'stuksprijs' afgerekend. Dat tarief is al erg krap. Daarnaast moet veel worden gedaan om allerlei meetgegevens en data steeds correct te vullen. Al het overige dat de fysiotherapeut zou willen doen is op eigen kosten. Gelet op de hoogte van het tarief is daarvoor weinig of geen financiële ruimte.

Is er dan helemaal niks mis met de fysiotherapie?

Ook in de fysiotherapie verdwijnt veel geld aan ondoelmatig (be)handelen en aan fraude. Daarmee onderscheiden fysiotherapeuten zich overigens niet van de andere beroepsbeoefenaars in de zorg. Overigens zijn zorgverzekeraars daar mede schuldig aan.

De vraag is of dit een valide reden is om een hele beroepsgroep te wantrouwen en (financieel) klem te zetten. DSW denkt van niet. De relatie tussen zorgverzekeraar en beroepsbeoefenaar, die immers de patiënt als gemeenschappelijk te behartigen belang hebben, dient op vertrouwen gebaseerd te zijn. Verreweg de meeste fysiotherapeuten doen dag in, dag uit, het mogelijke om hun patiënten conform de in Nederland hoge standaard, zo goed mogelijk te helpen. Zij verdienen het niet dat het werken en ondernemen zo moeilijk wordt gemaakt door de zorgverzekeraars die daarin voornamelijk financiële belangen hebben.

Echter, kwaliteit is aan de beroepsgroep om te waarborgen. Dat geldt ook voor het aanpakken van die fysiotherapeuten die het erg bont maken met hun handelen en declareren. Hier laat het KNGF naar ons idee een belangrijke steek vallen. Zij hebben weliswaar heel veel kwaliteitsbeleid, maar een

beleid ten aanzien van disfunctionerende fysiotherapeuten hebben zij niet, of het is althans niet zichtbaar. Ter wille van de meerderheid van uitstekende fysiotherapeuten zou het KNGF het eigen nest zelf schoon moeten houden door resoluut de bezem te halen door die praktijken die het vak te grabbel gooien.